

ಪ್ರಭಾವತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನಿವಿಯ ಕೋಪ ಇನ್ನಷ್ಟು ಭುಗಿಲೆದ್ದಿತು. ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದಳೆಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿರಿಕೊಂಡು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು, 'ಹೇಳು, ನೀನು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವಳು? ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳು. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಡ. ನನಗೆ ತಲೆ ಪೂರ್ತಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಒಂದು ಸುಳ್ಳು ಕೂಡ ಸಹಿಸಲ್ಲ ನಾನು.'

ನಿವಿಯ ಆಕ್ರೋಶ ಕಂಡೇ ಪ್ರಭಾವತಿ ನಡುಗಿದಳು. 'ನಾನು ಹೋಮ್ ನರ್ಸ್ ಮೇಡಮ್. ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಧಿಯ ಕೇರ್ ಟೇಕರ್ ಆಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಅಷ್ಟೇ' ಎಂದಳು.

'ಮತ್ತೆ ಸುಳ್ಳು, ಮೋಸ. ನಾನು ಊಹಿಸಿದ್ದೇ ನಿಜ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಾವಲು ಕಾಯಲು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಪ್ಪು ಮಾಡೋದು ಇವರು. ಅನುಮಾನ ನನ್ನ ಮೇಲೆ' ನಿವೇದಿತಾ ದಾಪುಗಾಲಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ನಡೆದು ಕದವಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಳು. ಪ್ರಭಾವತಿಗೆ ಕೈ ಕಾಲುಗಳು ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿದವು.

ನಿವಿಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದಳು, 'ಮೇಡಮ್, ನಾನೇನೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ಲೀಸ್ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ' ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ, ಮತ್ತೋರ್ವ ಸಹಾಯಕಿ ಬಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟು ಆಗ್ರಹಿಸಿದರೂ ನಿವಿ ಕದ ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ವ್ಯಯಿಸುವುದು ಏನಾದರೂ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಪ್ರಭಾವತಿ ತಡಮಾಡದೆ ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಚುಟುಕಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಪ್ರದೀಪ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ತೆಗೆದು ಮೊಬೈಲ್ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರೂ ಅವಳು ಬೆಡ್ ರೂಮಿನಲ್ಲೂ ಕಾಣದ್ದು, ಮಗುವೂ ನಾಪತ್ತೆ ಆಗಿದ್ದು ಅವನಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಅವನು ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಮನೆಯತ್ತ ದೌಡಾಯಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಅದು ಹೇಗೆ ಬಂದನೋ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಪ್ರಭಾವತಿ ಇನ್ನೂ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಅಳುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

'ಸರ್ ನೋಡಿ. ಕದವೇ ತೆಗೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನೆ ಭಯ ಆಗಿದೆ' ಎಂದಳು. ಪ್ರದೀಪನ ಕೈ ಕಾಲುಗಳು ತಣ್ಣಗಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೂ ತನ್ನ ಆತಂಕವನ್ನು ತೋರಗೊಡದೆ, 'ನಿವಿ, ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ ಪ್ಲೀಸ್. ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡೋಣ. ನೀನು ಮಾಡ್ತಿರೋದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ಲೀಸ್'. ಅವನ ದ್ವನಿ ಅವಳಿಗೆ ತಲುಪಲೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೂ ಬಾರದಾಗ ಅವನು ತಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಸುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ತಂದು ಬೇಗ ಒಡೆದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನಿವಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಬಾತ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬಂಧಿಯಾಗಿಸಿದ್ದಳು.

'ನಿವಿ... ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ ಪ್ಲೀಸ್... ಐ ಆಮ್ ಸಾರಿ, ನಿನಗೆ ಹರ್ಜ್ ಆಗಿದ್ದರೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ತಾಳ್ಮೆ ಪರಿಣಿತರೇನಿಲ್ಲ. ನಿಧಿ ಎಲ್ಲಿ? ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ' ಪ್ರದೀಪ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಹೋದ. ಒಳಗಿನಿಂದ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಚಿಲಕ ಸರಿಸಿದ ಸದ್ದು ಆಲಿಸಿದೊಡನೇ ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಮರಳಿ ಬಂದಂತಾಗಿತ್ತು. ಚಿಲಕ

ತೆರೆದು ನಿವಿ ಹೊರ ಬಂದೊಡನೆ ಮೊದಲು ಅವಳ ಕೈಲಿದ್ದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಪರಿಣಿತರಾದ. ಮಗು ಎಂದಿನಂತೆ ನಗುತ್ತಾ ಆಡುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ತಳಮಳವೆಲ್ಲಾ ಆವಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮಗಳನ್ನು ಎದೆಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿದ.

'ನಿವಿ ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಯಾವತ್ತೂ ಮಾಡಬೇಡ ಪ್ಲೀಸ್' ಎಂದ ಆರ್ತನಾಗಿ.

'ಮತ್ತೆ ನೀವು ಇಂಥ ಹೇಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದೇ? ಬೆಡ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸಿಸಿಟಿವಿ ಇಡುವುದೆಂದರೆ ಏನರ್ಥ? ಇದು ಸಹ್ಯ ಕೆಲಸವಾ? ಸಂಸ್ಕಾರವಂತರೂ ಮಾಡುವ ಕೃತ್ಯವಾ? ಇದಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಪೆಷನ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ಈಗಲೇ ದೂರು ನೀಡಲೇ? ಅದು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇದೆಯೇ? ನಿಮ್ಮಿಂದ ಇದು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಈಗ? ನನ್ನ ಖಾಸಗಿತನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವ ಅಧಿಕಾರ ನಿಮಗೂ ಇಲ್ಲ ಪ್ರದೀಪ್. ಇದು ಅಕ್ಷಮ್ಯ' ನಿವಿಯ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾಡಿತು. ಪ್ರಭಾವತಿ ಮಗುವನ್ನು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಪಡೆದು ಹೊರ ನಡೆದಳು. ಪ್ರದೀಪ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಲಾಕ್ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಮಂಚದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿದ. ಅವಳು ಬಿಕ್ಕಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಅವಳ ದುಃಖ ತಹಬಂದಿಗೆ ಬರುವ ತನಕ ಅವನು ಅವಳೆದುರು ಮೌನವಾಗೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವಳು ಕಣ್ಣು ಮೂಗೊರೆಸಿಕೊಂಡು ಅತ್ತು ಹಗುರಾದ ಬಳಿಕ, 'ಐ ಅಮ್ ಸಾರಿ ನಿವಿ. ನೀನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗಲ್ಲ ಇದು. ವಿಷಯ ಬೇರೆನೆ ಇದೆ. ನಿನಗೆ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಧರ್ಮಸಂಕಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ ನೀನು' ಅವನು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಾ ನುಡಿದ.

'ಅದೇನು ಹೇಳಿ ಪ್ರದೀಪ್. ನನಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಡಲಿ. ಕನಿಷ್ಠ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಸಂಗತಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಷ್ಟೂ ಅವು ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಗೊಂದಲ, ಅನುಮಾನಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಅವು ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಂದರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರಬುದ್ಧರು. ಮಾತನಾಡಿ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ವಿವೇಚನೆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಇದೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ' ಅವಳು ನಿಖರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಅವನೇ ಚಲಿಸಿ ಹೋದ.

ಈಗ ಇಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಈ ನಿವಿ ತಾನು ಅಭಿಮಾನಿಸುವ ನಿವಿ! ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಕಂಡ ನಿವಿಯ ಆ ಕರಾಳಮುಖ ಸುಳ್ಳೇ? ತನ್ನ ಭ್ರಮೆಯೇ? ಆಗ ಇವಳ ವಿವೇಚನೆ ಎಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿತ್ತು? ಒಂದು ಬಾರಿಯಲ್ಲ, ಎರಡು ಬಾರಿ. ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದೆಯೇ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಳ ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಚದ ಕೆಳಗೆ ಟಬ್ ನ ಒಳಗೆ ಮಗು ಹೇಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ? ಏನೋ ಅದೃಷ್ಟ ಬಲವಾಗಿದ್ದು ಭೂಮಿಯ ಋಣವಿದ್ದ ಕಾರಣ ಮಗು ಬದುಕಿಕೊಂಡಿತು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಆ ಘೋರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ.

'ಹೇಳಿ ಪ್ರದೀಪ್, ಏನು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ? ನಿಮ್ಮ

ಮನದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅರಿವಾಗಬೇಕು?' ನಿವಿ ಒತ್ತಿ ನುಡಿದಳು.

ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ ತನ್ನ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಂತೆ ಮಾತು ಹೊರಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ತಾನು ಸತ್ಯ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಎಲ್ಲಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಅಳುಕಿದ. ಅವನ ತಳಮಳ ಅವಳು ಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆ ಅವನ ಅಂಗೈ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದಳು. ಅವಳು ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಲೇಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನ ಬೀಗ ತೆಗೆಯಲೇ ಬೇಕು. ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಷ್ಟೂ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಅವಾಂತರಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದುಕೊಂಡವನು ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದವನು, ತಾನು ಕಂಡ ಸತ್ಯ ಹೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ.

ಅವಳು ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಶಿಲೆಯಂತಾದಳು. 'ನಿವಿ ಪ್ಲೀಸ್ ಮಾತನಾಡು. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ? ನಿನ್ನೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವೆಂದು ಅಸಡ್ಡೆಯೇ? ಅಥವಾ ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಬೇಡವಾಗಿತ್ತೇ?' ಅವನು ಆದಷ್ಟೂ ಮೃದು ದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ.

'ಸುಳ್ಳು, ಇದು ಅಪ್ಪಟ ಸುಳ್ಳು. ಯಾವ ತಾಯಿ ತಾನೇ ಹೆತ್ತ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೋಗುವಳು? ನಿಧಿ... ಅವಳು ನನ್ನ ನಿಧಿಯೇ... ನೀವು ಏನೋ ಕಂಡು ಏನೋ ಕಲ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಲ್ಲದ ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸಿದರೆ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧಳಲ್ಲ' ನಿವೇದಿತಾ ಸಿಡಿದೆದ್ದಳು. ತನ್ನ ಮೇಲಿನ ಈ ಆರೋಪ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅವಳು ಸಿದ್ಧಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮುಖ ವ್ಯಗ್ರವಾದರೆ ದ್ವನಿ ಬಿರುಸಾಯಿತು.

'ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದು ಸುಳ್ಳೇ? ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ತವರು ಮನೆಯೇ ಸಂಭವಿಸಿದ ಘಟನೆ? ಅಲ್ಲಿ ನಾನಿರಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ?'

'ಅದು... ಅದು... ಆ ಕೃತ್ರಿಕಾ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಿದ್ದು. ಅವರೆಲ್ಲ ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರೇ ಆ ಕೃತ್ಯ ಎಸಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ! ಏನಾಗಿದೆ ನಿಮಗೆ ಪ್ರದೀಪ್? ನಾನು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿಮಗೆ ಬೇಡವಾದೆನಾ? ಸರಿ ಬಿಡಿ. ಹೋಗುವೆ ಇಲ್ಲಿಂದ. ನಿಮಗೆ ಬೇಡವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬದುಕುವುದು ನನಗೂ ಬೇಡ. ಆದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಇಂಥ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಬೇಡಿ. ಹೊರಗಿನವರು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೆಂದುಕೊಂಡಾರು? ಪ್ಲೀಸ್' ಅವಳ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾಡಿತು. ಪ್ರದೀಪ ಅವಳ ಕಂಬನಿ ಕಂಡು ವಿಚಲಿತನಾದ. ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ಘಟನೆಯೂ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಸುಳ್ಳಿನ ಮುಸುಕು ಹೊದೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಯೇ?

ಅವಳ ವಾದ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. 'ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಸುಳ್ಳಾಡಿ ನನಗಾದರೂ ಏನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲಿದೆ? ನಾನು ನಿನ್ನ ಮುಂಚೆಯೂ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಈಗಲೂ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಖುಷಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು, ಒಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಎಂದು ಕಂಡಿದ್ದೇ ನಿನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ. ನೀನು ಯಾಕಾದರೂ ನನಗೆ ಬೇಡವಾಗಬೇಕು? ನನಗೆ